

ممکن است برای شروع یک کار جدید یا درخواست بیمه عمر یا از کار افتادگی به آزمایش اعتیاد نیاز داشته باشید. همچنین ممکن است در صورت شک به استفاده از مواد مخدر یا در افرادی که در حال درمان برای اعتیاد هستند، آزمایش اعتیاد تجویز شود. این آزمایش وجود مواد مخدر را در ادرار، خون یا بزاق بررسی می کند. برای دریافت جواب آزمایش اعتیاد می توانید از امکان **جوابدهی آنلاین آزمایشگاه** استفاده کنید. برای اینکار کافیست که به سایت آزمایشگاه سر بزنید و روی گزینه جوابدهی آنلاین کلیک کنید.

اپیوئیدها یا مخدرها داروهای قدرتمندی هستند که برای کاهش درد طراحی شده اند. پزشک ممکن است این نوع دارو را برای درد، بیماری یا جراحات جدی تجویز کند. علاوه بر تسکین درد، اپیوئیدها همچنین می توانند تا زمانی که دوز از بین برود، احساس آرامش و شادی و سرخوشی را ایجاد کنند.

با گذشت زمان، معتاد شدن به آنها نسبتاً آسان است، حتی اگر پزشک آنها را تجویز کند. میلیون ها نفر سالانه از مواد مخدر تجویزی سوء استفاده می کنند. حدود ۸ تا ۱۲ درصد از افرادی که برای درد مزمن داروهای مخدر استفاده می کنند به اختلال مصرف مواد مخدر یا اعتیاد مبتلا می شوند. و هر سال دهها هزار نفر در اثر مصرف بیش از حد مواد مخدر جان خود را از دست می دهند - به حدی که کارشناسان بهداشت این را یک بحران بهداشتی می نامند. آزمایش تشخیص مواد مخدر یا آزمایش اعتیاد می تواند به تشخیص، پیشگیری و درمان اعتیاد کمک کند.

آزمایشات اپیوئیدی کدام داروها را غربالگری می کند؟

اکثر آزمایشات اپیوئیدی وجود مواد مخدر را مشخص می کنند. بیشتر مواد مخدر از مواد فعال موجود در گیاه خشخاش ساخته می شوند. بیشتر داروهای اپیوئیدی تقلید شیمیایی از مواد طبیعی هستند. این داروها در کنار هم شامل مسکن های تجویزی و داروهای غیرقانونی می شوند. آزمایشات اپیوئیدی می تواند هر دو را تشخیص دهد.

اپیوئیدهای تجویزی شامل این داروها هستند که ممکن است به تنهایی یا همراه با سایر داروها استفاده شوند:

- اکسی کدون (Percocet, OxyContin)
- هیدروکدون (Vicodin)
- هیدرومورفون (Exalgo, Dilaudid)
- اکسی مورفون (OpanaER)
- متادون (متادوز)
- مورفین (Oramorph, Morphabond)

- کدئین
- فنتانیل (Fentora, Actiq, Abstral)

آزمایش اعتیاد در چه مواقعی انجام می شود؟

- برای نظارت بر مطابقت با داروهای تجویز شده
- برای غربالگری سوء مصرف مواد مخدر
- برای نظارت بر فردی که اعتیاد به مواد مخدر دارد
- برای تشخیص و ارزیابی مصرف بیش از حد مواد مخدر

اگر سوء مصرف مواد مخدر ادامه یابد، علائم فیزیکی ممکن است شامل موارد زیر باشد:

- گفتار کند یا نامفهوم
- دشواری در تنفس
- مردمک های گشاد یا کوچک
- هذیان
- تهوع و استفراغ
- خواب آلودگی
- تحریک
- تغییرات در فشار خون یا ریتم قلب

برای انجام آزمایش اعتیاد چه نوع نمونه ای مورد نیاز است؟

- ادرار بیشترین نمونه آزمایش شده برای مواد مخدر است. ادرار در یک ظرف تمیز جمع آوری می شود. آزمایش ادرار رایج ترین راه برای بررسی وجود مواد مخدر است. بسته به نوع مواد مخدر، این آزمایش مصرف مواد مخدر را در ۱ تا ۳ روز گذشته نشان می دهد. برخی از مواد مخدر ممکن است کمتر از ۱ روز پس از استفاده قابل تشخیص باشند و برخی از مواد افیونی برای مدت بیش از ۳ روز پس از آخرین استفاده قابل تشخیص هستند.

دو نوع آزمایش ادرار وجود دارد:

آزمایش تصادفی (ایمونواسی). آزمایش‌های تصادفی یا رندوم معمولاً بخشی از غربالگری اولیه مواد مخدر هستند و اغلب برای تشخیص مصرف مواد مخدر غیرقانونی در محل کار استفاده می‌شوند. آنها سریع، ارزان هستند و می‌توانند در عرض چند دقیقه یا چند روز نتایج را ارائه دهند.

آزمایش تاییدی (کروماتوگرافی / طیف سنجی جرمی). اگر نتیجه در یک آزمایش تصادفی مثبت شد، ممکن است مجبور شوید یک آزمایش تاییدی انجام دهید. این تست هزینه بیشتری دارد، اما احتمال مثبت کاذب آن کم است. می‌تواند تمام مواد مخدر از جمله فنتانیل را شناسایی کند.

- روش دیگر، نمونه خون است. آزمایش خون سطح دارویی موجود در خون را مشخص می‌کند. داروها برای مدت زمان کمتری در خون نسبت به ادرار شناسایی می‌شوند.
- موها ممکن است آزمایش شوند و معمولاً از تاج سر جمع‌آوری می‌شوند، اگرچه موها ممکن است از مکان‌های دیگری مانند سینه یا زیر بغل نیز جمع‌آوری شوند. این آزمایش معمولاً مصرف دارو در ۹۰ روز گذشته را تشخیص می‌دهند. این بازه زمانی ممکن است بر اساس میزان رشد موی فرد و سایر عوامل متفاوت باشد.
- بزاق در یک پد یا سواب جاذب که بین قسمت پایین گونه و لثه قرار می‌گیرد برای چند دقیقه جمع‌آوری می‌شود. آزمایش بزاق بسته به نوع داروی مخدر، مصرف مواد مخدر از چند ساعت تا ۵۰ ساعت گذشته را نشان می‌دهد.
- نمونه عرق با چسبی که ممکن است برای چند روز از آن استفاده شود، جمع‌آوری می‌شود.

پیش از انجام آزمایش اعتیاد، آیا به آمادگی خاصی نیاز است؟

قبل از انجام آزمایش، باید هر گونه دارو یا مکمل‌های بدون نسخه را که مصرف می‌کنید، اعلام کنید تا نتایج آزمایش به درستی تفسیر شود. برخی از داروهای تجویزی و بدون نسخه ممکن است نتایج مثبتی به همراه داشته باشند. برخی آنتی‌بیوتیک‌ها ممکن است نتایج مثبت کاذب ایجاد کنند. گزارش شده است که وراپامیل، کوتیپین، دیفن‌هیدرامین و داکسیلامین نتایج مثبت کاذب را برای آزمایش متادون ارائه می‌دهند.

مصرف غذاهای حاوی دانه خشخاش نیز نتیجه مثبتی برای مواد مخدر ایجاد می‌کند و در صورت امکان باید از مصرف دانه‌های خشخاش قبل از آزمایش اجتناب شود.

اگر قرار است بزاق برای آزمایش جمع‌آوری شود، معمولاً نباید ۱۰ دقیقه قبل از جمع‌آوری نمونه چیزی در دهان خود قرار داد.

در آزمایش اعتیاد چه مواردی بررسی می‌شود؟

اپیوئیدها دسته ای از داروها هستند که برای کاهش درد استفاده می شوند (مسکن های مخدر). آزمایش مواد مخدر برای تایید وجود مواد افیونی در ادرار، خون، بزاق، مو یا عرق استفاده می شود.

مواد مخدر شامل مواد افیونی مشتق شده از منابع طبیعی (به عنوان مثال، هروئین و مورفین) و مواد شبه افیونی نیمه مصنوعی و مصنوعی (مانند اکسی کدون، هیدروکودون و فنتانیل) است. روش های آزمایش ممکن است فقط تعداد کمی از مواد مخدر را شناسایی کند یا ممکن است شامل آزمایش تعداد زیادی از مواد مخدر خاص باشد.

آزمایشات مواد مخدر ممکن است به دلایل پزشکی، به عنوان مثال، برای تعیین انطباق با داروهای تجویزی، برای تعیین پایبندی به برنامه بازپروری، یا به دلایل قانونی، برای مثال، به عنوان بخشی از الزامات مشروط به دستور دادگاه، درخواست شود.

اعتیاد به مواد مخدر در حال حاضر یک اپیدمی است و به عنوان یک اورژانس بهداشت عمومی در ایالات متحده در نظر گرفته می شود. به گفته مرکز کنترل و پیشگیری از بیماری (CDC)، مرگ و میر ناشی از مصرف بیش از حد مواد افیونی از سال ۱۹۹۹ چهار برابر شده است. برای مبارزه با اعتیاد به مواد مخدر، دستورالعمل های CDC توصیه میکنند در موارد تجویز مواد مخدر برای دردهای مزمن، آزمایش ادرار سالانه برای نظارت بر بیماران از نظر علائم سوء مصرف مواد مخدر و/یا انحراف اکثر دستورالعمل های پزشکی انجام شود. طبق توصیه CDC بیمارانی که برای بیش از ۹۰ روز مواد مخدر تجویز می کنند، حداقل سالیانه و قبل از شروع درمان، آزمایش ادرار را انجام دهند.

افرادی که از مواد مخدر استفاده می کنند ممکن است آنها را بخورند، استنشاق کنند، مانند سیگار بکشند یا تزریق کنند.

برای آزمایش اعتیاد، پزشکان ممکن است نمونه ادرار را برای غربالگری به آزمایشگاه بفرستند یا ممکن است آزمایشی را در مطب خود انجام دهند. آزمایش ممکن است به عنوان تست های نقطه ای انجام شود، که معمولاً نوارهای کوچکی هستند که در ادرار فرو می روند و با ظاهر شدن یک خط رنگی روی نوار تفسیر می شوند. اگر فردی در ۱ تا ۳ روز گذشته یک تریاک مصرف کرده باشد، اکثر آزمایش ها دارو را در ادرار تشخیص می دهند، اما این بازه زمانی بستگی به اپیوئید مصرفی خاص و توانایی فرد در متابولیسم دارو دارد.

تشخیص برخی از مواد مخدر ممکن است با آزمایش های غربالگری معمول دشوار باشد، زیرا ممکن است این آزمایش برای تشخیص داروی خاص مورد نظر طراحی نشده باشد.

تفسیر نتایج آزمایش اعتیاد به چه صورت است؟

اگر نتایج منفی است، به این معنی است که هیچ ماده مخدری در بدن یافت نشده است، یا اینکه فرد مقدار مناسبی از مواد مخدر را برای کنترل دردهای بیماری خود مصرف می کند.

اگر نتایج مثبت باشد، ممکن است به این معنی باشد که مواد مخدر در بدن وجود دارد. اگر سطوح بالای مواد مخدر یافت شود، ممکن است به این معنی باشد که فرد بیش از حد از یک داروی تجویز شده استفاده می کند یا به دارو اعتیاد پیدا کرده است.

آزمایش‌های غربالگری که مثبت هستند اغلب با آزمایش دوم تأیید می‌شوند که دقیقاً ماده موجود را مشخص می‌کند. تست‌های تاییدی معمولاً حساس‌تر از تست‌های غربالگری هستند و سطوح پایین‌تری از مواد مخدر را تشخیص می‌دهند. آزمایش تاییدی معمولاً با ابزاری به نام طیف سنج جرمی انجام می‌شود. انواع تست‌های طیف سنجی جرمی مورد استفاده برای آزمایش تاییدی شامل کروماتوگرافی گازی/طیف سنجی جرمی (GC/MS) و کروماتوگرافی مایع-طیف سنجی جرمی (LC-MS/MS) می‌باشد.

در هر دو آزمایش غربالگری و تاییدی اگر دارویی وجود نداشته باشد، یا اگر دارو در غلظتی کمتر از حد تست وجود داشته باشد، آزمایش به عنوان "منفی" گزارش می‌شود. اگر یک دارو در غلظتی برابر یا بالاتر از حد وجود داشته باشد، آزمایش به عنوان "مثبت" گزارش می‌شود.

همچنین ممکن است برای تشخیص اینکه آیا چیزی به نمونه ادرار اضافه شده است یا خیر، مانند آب، سفید کننده یا سایر انواع مواد شیمیایی (مواد تقلبی) که ممکن است در تلاش برای تداخل در آزمایش اضافه شده باشد. در صورت مشکوک بودن به تقلب، آزمایش ممکن است نامعتبر یا تقلبی گزارش شود و نیاز به تکرار آزمایش وجود داشته باشد.

گاهی برخی از نمونه‌های ادرار نیز ممکن است به عنوان رقیق شناخته شوند. اگر فرد قبل از آزمایش مقادیر زیادی آب یا مایعات دیگر مصرف کند، ممکن است ادرار رقیق تولید شود. ادرار رقیق نیز ممکن است ناشی از برخی بیماری‌ها باشد. اگر فردی مایعی مانند آب را به نمونه ادرار اضافه کند، ممکن است باعث ایجاد ادرار رقیق شود. ممکن است همیشه نتوان تعیین کرد که چگونه ادرار رقیق شده است. اگر ادرار آنقدر رقیق باشد که نتایج قابل اعتماد نباشد، ممکن است آزمایش نامعتبر یا تقلبی گزارش شود و نیاز به تکرار آزمایش وجود داشته باشد.

اگر نتایج شما سطوح مواد مخدر ناسالم را نشان می‌دهد یا به عبارت دیگر اگر نتیجه آزمایش اعتیاد شما مثبت است، مهم است که تحت درمان قرار بگیرید. اعتیاد به مواد مخدر می‌تواند کشنده باشد.

اگر برای درد مزمن تحت درمان قرار می گیرید، با پزشک خود مشورت کنید تا راه هایی برای مدیریت درد بیابید که شامل مواد مخدر نمی شود. درمان سوء استفاده از مواد مخدر و یا بیماری اعتیاد ممکن است شامل موارد زیر باشد:

- تجویز برخی از داروها
- برنامه های توانبخشی به صورت بستری یا سرپایی
- مشاوره روانشناسی مستمر
- گروه های پشتیبانی

منابع:

[/https://www.testing.com](https://www.testing.com)

[/https://www.labcorp.com](https://www.labcorp.com)

[/https://www.webmd.com](https://www.webmd.com)

https://fa.wikipedia.org/wiki/%D9%85%D9%88%D8%A7%D8%AF_%D8%A7%D9%81%00%80%09%88%09%86%00%80

<https://medlineplus.gov/druginfo/meds/a605043.html>